

Годинник

Наталя Забіла

Стоїть собі годинник
на столику у нас,
години та хвилини
відстукує весь час.
Його блискучі стрілки
не спиняться ніяк,
і завжди чути тільки:

тік-так,
тік-так,
тік-так.

Пора, пора вставати!
Минула ніч давно.
Прокиньтесь, малята,
погляньте у вікно:
надворі сонце світить,
цвіте червоний мак.
- Вставайте, любі діти!

Тік-так,
тік-так,
тік-так.

В садочку сміх та галас,
гуляє дітвора.
Набігались, награлись –
обідати пора.
А може, не пора ще?
Ну, хто подасть нам знак?
Годинник зна найкраще:

тік-так,
тік-так,
тік-так.

Заходить сонце красне.

Іде нічна пора.
Лягає спати вчасно
слухняна дітвора.
Сплять люди і тварини,
і тихо й темно так...
Не спить лише годинник:

тік-так,
тік-так,
тік-так.